YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kuudes jaosto)

25 päivänä kesäkuuta 1997 *

Asiassa C-114/96,

jonka Tribunal de police de Luxembourg on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen ensin mainitussa tuomioistuimessa vireillä olevassa rikosasiassa, jossa vastaajina ovat

René Kieffer ja Romain Thill

ennakkoratkaisun jäsenvaltioiden välisen tavarakaupan tilastoista 7 päivänä marraskuuta 1991 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3330/91 (EYVL L 316, s. 1) tulkinnasta ja pätevyydestä,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (kuudes jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja G. F. Mancini (esittelevä tuomari) sekä tuomarit J. L. Murray ja P. J. G. Kapteyn,

julkisasiamies: M. B. Elmer,
kirjaaja: apulaiskirjaaja H. von Holstein,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

ottaen huomioon kirjalliset huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

— Kieffer ja Thill, edustajinaan asianajaja Marc Thewes, Luxemburg, ja erityinen asiamies Alain Schumacher,

— Luxemburgin hallitus, asiamiehenään ulkoasiainministeriön taloussuhteiden ja yhteistyön yksikön johtaja Nicolas Schmit,

— Euroopan unionin neuvosto, asiamiehinään oikeudellinen neuvonantaja Cristina Giorgi ja oikeudellisen yksikön virkamies Frédéric Anton,

— Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään oikeudellinen neuvonantaja Jürgen Grunwald, jota avustaa oikeudellisessa yksikössä toimiva kansallinen virkamies Jean-Francis Pasquier,

ottaen huomioon suullista käsittelyä varten laaditun kertomuksen,

kuultuaan Kiefferin ja Thillin, edustajanaan Marc Thewes, Luxemburgin hallituksen, asiamiehenään asianajaja Alain Lorang, Luxemburg, neuvoston, asiamiehenään Frédéric Anton, ja komission, asiamiehenään Jürgen Grunwald, jota avustaa Jean-Francis Pasquier, 16.1.1997 pidetyssä istunnossa esittämät suulliset huomautukset,

kuultuaan julkisasiamiehen 27.2.1997 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Tribunal de police de Luxembourg on esittänyt yhteisöjen tuomioistuimelle 2.4.1996 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 9.4.1996, EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla kaksi ennakkoratkaisukysymystä jäsenvaltioiden välisen tavarakaupan tilastoista 7 päivänä marraskuuta 1991 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3330/91/ETY (EYVL L 316, s. 1, jäljempänä asetus) tulkinnasta ja pätevyydestä.

2 Nämä kysymykset on esitetty rikosasiassa, jossa vastaajina ovat Kieffer ja Thill, joita syytetään siitä, että he eivät ole toimittaneet vuosina 1993 ja 1994 tilastoilmoituksia, joita heidän olisi asetuksen mukaan pitänyt toimittaa.

Asetus

3 Asetuksen 3 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään seuraavaa: "Kaikki jäsenvaltiosta toiseen liikkuvat tavarat ovat jäsenvaltioiden välistä tavarakauppaa koskevien tilastojen kohteena." Tätä varten asetuksen 6 artiklalla perustetaan pysyvä tilastonkeruujärjestelmä nimeltään Intrastat-järjestelmä.

4 Asetuksen 5 artiklan ensimmäisen kohdan mukaan yksityishenkilöt vapautetaan 4 artiklassa tarkoitettujen tilastojen laatimista edellyttävistä velvollisuuksista. Asetuksen 5 artiklan toisen kohdan ensimmäisessä virkkeessä todetaan seuraavaa: "Tätä vapautusta sovelletaan myös tietojen toimittamisesta vastuussa oleviin osapuoliin, joille alv-velvollisina myönnetään jäsenvaltiossa, jossa hän on verovelvollinen, jokin direktiivin 77/388/ETY 24 ja 25 artiklassa säädetyistä erityisistä menettelyistä."

5 Asetuksen 8 artiklan ensimmäisen kohdan mukaan järjestelmässä vaadittujen tietojen toimittamisen velvoite koskee kaikkia luonnollisia henkilöitä ja oikeushenkilöitä, jotka ovat osapuolina jäsenvaltioiden välisessä kauppavaihdossa.

6 Intrastat-järjestelmässä vaaditut tilastotiedot on asetuksen 13 artiklan 1 kohdan mukaan sisällytettävä tietojen toimittamisesta vastuussa olevan osapuolen toimivaltaisille kansallisille viranomaisille toimittamiin jaksoilmoituksiin, määräajassa ja edellytyksin, jotka komissio vahvistaa hallintokomiteamenettelyssä. Asetuksen 14 artiklan mukaan tilastotietojen toimittamisesta vastuussa olevalle osapuolelle, joka ei täytä tämän asetuksen mukaisia velvoitteitaan, määrätään jäsenvaltioiden asiaa koskevien kansallisten säännösten mukaisesti vahvistettuja seuraamuksia.

7 Asetuksen 20 artiklan 5 kohdan mukaan 8 artiklassa tarkoitettu tietojen toimittamisesta vastuussa oleva osapuoli on luonnollinen tai oikeushenkilö, joka

"a) asuu lähettävässä jäsenvaltiossa ja joka:

— on kuljetussopimuksen lisäksi tehnyt sopimuksen tavaroiden lähettämisestä, tai ellei ole,

— lähettää tavaroita tai hänen puolestaan lähetetään tavaroita, tai ellei lähetä,

— pitää hallussaan lähetyksen kohteena olevia tavaroita;

b) asuu vastaanottavassa jäsenvaltiossa ja joka:

— on kuljetussopimuksen lisäksi tehnyt sopimuksen tavaroiden toimittamisesta, tai ellei ole,

— vastaanottaa tai hänen puolestaan vastaanotetaan tavaratoimitus, tai ellei vastaanota,

— pitää hallussaan toimituksen kohteena olevia tavaroita; — —".

8 Asetuksen 21 artiklassa säädetään, että toimivaltaisille viranomaisille lähetettävässä tilastoilmoituksessa tavaroiden kuvauksen on oltava sellainen, että ne voidaan helposti ja täsmällisesti luokitella voimassa olevan yhdistetyn nimikkeistön yksityiskohtaisimman alajaon mukaan, johon ne kuuluvat, sanotun kuitenkaan rajoittamatta mitä 34 artiklassa säädetään, ja että yhdistetyn nimikkeistön kyseistä alajakoa vastaava kahdeksannumeroinen koodi on myös mainittava jokaisen tavaralajin osalta.

9 Asetuksen 23 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

"1. Jokaisen tavaralajin osalta seuraavat tiedot on mainittava toimivaltaisille viranomaisille toimitettavassa tilastoilmoituksessa:

a) vastaanottavassa jäsenvaltiossa, jäsenvaltio, josta tavarat ovat lähtöisin, 24 artiklan 1 kohdan mukaisesti;

b) lähettävässä jäsenvaltiossa, jäsenvaltio, jonne tavarat toimitetaan, 24 artiklan 2 kohdan mukaisesti;

c) tavaroiden paljous nettomassana ja lisäyksikköinä;

d) tavaroiden arvo;

e) liiketoimen luonne;

f) toimitusehdot;

g) oletettu kuljetusmuoto.

2. Jäsenvaltiot eivät saa vaatia, että tilastoilmoituksessa mainitaan muita tietoja kuin 1 kohdassa mainitut, seuraavia tietoja lukuun ottamatta:

a) vastaanottavassa jäsenvaltiossa, alkuperämaa; tämä tieto vaaditaan kuitenkin ainoastaan yhteisöoikeuden rajoissa;

b) lähettävässä jäsenvaltiossa, alkuperäalue; vastaanottavassa jäsenvaltiossa määräalue;

c) lähettävässä jäsenvaltiossa, lastaussatama tai -lentokenttä; vastaanottavassa jäsenvaltiossa, purkaussatama tai -lentokenttä;

d) lähettävässä jäsenvaltiossa ja vastaanottavassa jäsenvaltiossa oletettu toisessa jäsenvaltiossa sijaitseva uudelleenlastaussatama tai -lentokenttä, jos jälkimmäisessä jäsenvaltiossa laaditaan kauttakuljetustilastoja;

e) tarvittaessa tilastollinen menettely; — —".

10 Asetuksen 28 artiklan 1 kohdan mukaan tilastolliset arvokynnykset määritellään arvossa ilmaistuiksi rajoiksi, joiden tasolla kyseisten tietojen toimittamisesta vastuussa olevien osapuolten velvollisuudet lykätään tai kevennetään. Vapautuskynnykset myönnetään asetuksen 5 artiklan toisessa alakohdassa tarkoitetuille tietojen toimittamisesta vastuussa oleville osapuolille.

11 Asetuksen 28 artiklan 4 kohdan ensimmäisen ja toisen alakohdan mukaan assimilaatiokynnykset vapauttavat tietojen toimittamisesta vastuussa olevat osapuolet velvollisuudesta toimittaa 13 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja ilmoituksia; kyseiset

osapuolet täyttävät tämän velvollisuuden tehdessään jaksottaisen veroilmoituksen, joka niiden on jätettävä alv-velvollisina. Nämä kynnykset määrätään jäsenvaltioissa korkeammiksi kuin vapautuskynnykset. Saman artiklan 5 kohdan mukaan yksinkertaistamiskynnykset antavat tietojen toimittamisesta vastuussa oleville osapuolille mahdollisuuden mainita 13 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa ilmoituksissa pelkästään merkintä, joka osoittaa jokaisen tavaralajin osalta kahdeksannumeroisen koodin, joka vastaa yhdistetyn nimikkeistön kyseistä alajakoa, sekä jäsenvaltion, josta tavarat ovat lähtöisin, tai määräjäsenvaltion ja tavaroiden arvon. Kyseisen artiklan 6 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaan assimilaatio- ja yksinkertaistamiskynnykset ilmaistaan yhteisön sisäisten liiketoimien vuotuisina arvoina.

12 Asetuksen 28 artiklan 6 kohdan kolmannen alakohdan mukaan assimilaatio- ja yksinkertaistamiskynnyksiä sovelletaan erikseen yhteisön sisäisiin toimijoihin lähetettäessä ja yhteisön sisäisiin toimijoihin vastaanotettaessa.

13 Asetuksen 28 artiklan 8 kohdan mukaan yksinkertaistamiskynnyksiksi vahvistetaan 100 000 ecua lähetettäessä ja 100 000 ecua vastaanotettaessa. Komissio voi korottaa näiden kynnysten määriä hallintokomiteamenettelyssä.

14 Asetuksen 28 artiklan 9 kohdan mukaan jäsenvaltiot voivat vahvistaa kynnyksensä korkeammalle tasolle. Jos jäsenvaltioiden assimilaatio- ja yksinkertaistamiskynnysten soveltaminen vaikuttaa joko jäsenvaltioiden välisen kaupan tilastojen laatuun, ottaen huomioon jäsenvaltioiden luovuttamat tiedot, tai tietojen antamisesta vastuussa olevien osapuolten velvollisuuksien keventämiseen siten, että tämän asetuksen tavoitteet vaarantuvat, komissio voi asetuksen 28 artiklan 10 kohdan mukaan antaa määräykset, joilla tämän laadun tai keventämisen edellytykset luodaan uudelleen.

15 Asetuksen 34 artiklassa säädetään seuraavaa:

"1. Sekä sellaisten tavaroiden, joihin sovelletaan Intrastat-järjestelmää, että muiden tavaroiden osalta komissio voi, helpottaakseen tietojen toimittamisesta vastuussa olevien osapuolten tehtävää, vahvistaa 30 artiklan mukaisesti tietojen keruun yksinkertaistetut menettelyt ja erityisesti luoda edellytykset automaattisen tietojenkäsittelyn elektronisen tiedonsiirron käytölle.

2. Erityisten hallinnollisten järjestelyjensä huomioon ottamiseksi, jäsenvaltiot voivat ottaa käyttöön erilaisia yksinkertaistettuja menettelyjä kuin 1 kohdassa tarkoitetut, jos tietojen toimittamisesta vastuussa olevat osapuolet saavat valita kumpaa ne käyttävät."

Sovellettava kansallinen lainsäädäntö

16 Tilasto- ja taloustutkimuskeskuksen perustamisesta 9.7.1962 annetun Luxemburgin lain 7 §:n mukaan asetuksen mukaisen ilmoitusvelvollisuuden rikkomisesta on seuraamuksena sakkoa. Tämän sakon määrää on korotettu monta kertaa, viimeksi rangaistusjärjestelmästä 13.6.1994 annetun lain IX §:llä. Ennakkoratkaisupyynnöstä ilmenee, että sakon määrä on tällä hetkellä 10 001—100 000 Luxemburgin frangia (LUF).

17 Jokainen luonnollinen henkilö, joka kieltäytyy ilmoituksen tekemisestä, tuomitaan tähän sakkoon, ja tämä rangaistus merkitään rikosrekisterin osiin 1 ja 2, joten siitä saavat tiedon sekä oikeus- ja hallintoviranomaiset että julkisoikeudelliset oikeushenkilöt, jotka on mainittu viranomaisista ja julkisoikeudellisista oikeushenkilöistä,

jotka voivat vaatia otetta rikosrekisterin osasta 2, 22.11.1977 annetussa ministeriön asetuksessa. Ennakkoratkaisupyynnöstä ilmenee, että maksamatta oleva sakko voidaan muuntaa vankeusrangaistukseksi, josta rikosasioiden tuomioistuimet voivat halutessaan päättää.

Asian perustana olevat tosiseikat

18 Kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian syytetyt ovat Établissements Kieffer & Thill -nimisen rajavastuuyhtiön johtajia ja heillä on Luxemburgissa autoliike, johon kuuluu autokorjaamo, ja he myös ostavat ja myyvät kolaroituja autoja, käytettyjä autoja, varaosia ja kaikkia autotarvikkeita.

19 Heitä syytetään siitä, että he ovat rikkoneet asetukseen perustuvaa velvollisuutta antaa tietoja yhtiönsä tuonnista ja viennistä.

20 Kieffer ja Thill ovat myöntäneet, että heidän johtamansa yhtiön toiminta ylittää yksinkertaistamiskynnyksen, joka on Luxemburgissa 10 000 000 LUF, joten heidän on asetuksen mukaan joka kuukausi esitettävä yksityiskohtainen ilmoitus, jossa luetellaan kaikki johonkin toiseen jäsenvaltioon toimitetut tavaralähetykset.

21 He kuitenkin väittävät, että näiden velvoitteiden täyttämiseksi heidän on ensinnäkin joko palkattava henkilökuntaa tai annettava velvoitteesta huolehtiminen ulkopuolisten tehtäväksi, joten heille aiheutuu kummassakin tapauksessa lisäkuluja; toiseksi he väittävät, että tällaiset kulut ainakin epäsuorasti heikentävät heidän

halukkuuttaan viedä vuotuisen kynnyksen ylittävää määrää, koska tällöin olisi tehtävä kyseiset ilmoitukset; he väittävät vielä, että tällä esteellä suositaan tavaroiden saattamista kansallisille markkinoille.

22 Kansallinen tuomioistuin arvioi, että asetuksessa vaadittu yksityiskohtainen ilmoitus on ylimääräinen velvollisuus, jota ei ole asetettu liikkeenharjoittajille, jotka harjoittavat liiketoimintaansa ainoastaan kansallisilla markkinoilla. Lisäksi kansallinen tuomioistuin toteaa, että tällaisen ilmoituksen vaatimisella ja siten kyseessä oleville yrityksille asetettujen velvollisuuksien lisäämisellä voi olla vientiä ehkäisevä vaikutus pienille ja keskisuurille Luxemburgiin sijoittautuneille yrityksille, joiden toiminta ulottuu maan alueen ulkopuolelle, kun otetaan huomioon tämän alueen pienuus.

23 Tässä tilanteessa kansallinen tuomioistuin on katsonut, että on tutkittava, voiko tällainen este olla perusteltu asetuksen tavoitteet huomioon ottaen, ja eikö näitä tavoitteita olisi voitu saavuttaa vähemmän rajoittavilla keinoilla. Se päätti siis lykätä asian käsittelyä ja esittää yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

"1) Kun neuvoston 7.11.1991 antamassa asetuksessa (ETY) N:o 3330/91 velvoitetaan jäsenvaltiot keräämään kaikilta niiltä yrityksiltä, jotka ylittävät vapautus-, assimilaatio- ja yksinkertaistamiskynnykset, yksityiskohtainen ilmoitus niiden kaikesta yhteisön sisäisestä tuonnista ja viennistä, onko asetuksessa tältä osin säädetty ETY:n perustamissopimuksen 30 ja 34 artiklan vastaisesta jäsenvaltioiden välisen tavarakaupan määrällistä rajoitusta vaikutukseltaan vastaavasta toimenpiteestä?

2) Onko velvollisuus toimittaa Intrastat-tilastonkeruujärjestelmän mukaisesti tietoja sekä maassa, josta vietävät tavarat ovat lähtöisin, että maassa, johon ne toimitetaan, taloudellisten toimijoiden osalta pakottava toimenpide, joka ei ole perusteltu ja joka on suhteeton yleisen edun mukaiseen tavoitteeseen nähden, ja onko tällainen velvollisuus siten vastoin ETY:n perustamissopimuksen 3 b artiklan kolmatta kohtaa sellaisena kuin artikla on lisättynä Maastrichtissa

7.2.1992 Euroopan unionista tehdyn sopimuksen G artiklan 5 kohdalla, kun otetaan huomioon se, että Luxemburgin oikeuden mukaan kieltäytyminen vaadittujen tietojen toimittamisesta tilasto- ja taloustutkimuskeskukseen on rangaistavaa?"

Ennakkoratkaisukysymysten tarkastelu

24 Ennakkoratkaisukysymyksillään kansallinen tuomioistuin haluaa tietää, onko asetus pätemätön siltä osin kuin sillä velvoitetaan jäsenvaltiot keräämään kaikilta niiltä yrityksiltä, jotka ylittävät vapautus-, assimilaatio- ja yksinkertaistamiskynnykset, yksityiskohtainen ilmoitus kaikesta niiden yhteisön sisäisestä tuonnista ja viennistä. Yrityksille näin asetetut velvollisuudet voivat yhtäältä olla EY:n perustamissopimuksen 30 ja 34 artiklalla kielletty määrällisiä rajoituksia vaikutuksiltaan vastaava toimenpide. Toisaalta velvollisuus toimittaa Intrastat-keruujärjestelmän mukaisesti tietoja sekä maassa, josta vietävät tavarat ovat lähtöisin, että maassa, jonne ne toimitetaan, saattaa olla taloudellisten toimijoiden osalta pakottava toimenpide, joka ei ole perusteltu ja joka on suhteeton yleisen edun mukaiseen tavoitteeseen nähden ja siten suhteellisuusperiaatteen vastainen.

25 Ensimmäisen seikan osalta kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian syytetyt väittävät, että asetuksesta aiheutuu yrityksille kuluja ja velvollisuuksia, koska niiden on jokaisen liiketoimen osalta riippumatta sen arvosta selvitettävä useita monimutkaisia tietoja, esimerkiksi yhdistetyn nimikkeistön kahdeksannumeroinen koodi. Koska ilmoitusvelvollisuus on yksityiskohtainen ja koska se on voimassa sekä lähettävässä jäsenvaltiossa että jäsenvaltiossa, jonne tavara toimitetaan, ilmoitusvelvollisuus ylittää syytettyjen mielestä sen, mikä on tarpeen.

26 Luxemburgin hallitus, neuvosto ja komissio puolestaan korostavat, miten tärkeätä sisämarkkinoille on se, että yhteisön sisäisistä kauppavirroista on riittävän täsmäl-

listä tietoa. Lisäksi ne väittävät, että rajoittavat vaikutukset, joita ilmoitusvelvollisuudella ehkä saattaa olla tavaroiden vapaalle liikkuvuudelle, ovat liian epäsuoria ja sattumanvaraisia, jotta ne voisivat rajoittaa yhteisön sisäistä kauppaa. Asetuksella perustettu uusi tiedonkeruujärjestelmä on niiden mukaan itse asiassa vähentänyt kuluja verrattuna aiempaan järjestelmään ja yritykset ovat sen takia saaneet selviä etuja.

27 Tältä osin on todettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan määrällisten rajoitusten ja vaikutukseltaan vastaavien toimenpiteiden kielto koskee paitsi kansallisia, myös yhteisöjen toimielinten toimenpiteitä (ks. tämänsuuntaisesti mm. asia 15/83, Denkavit Nederland, tuomio 17.5.1984, Kok. 1984, s. 2171, 15 kohta ja asia C-51/93, Meyhui, tuomio 9.8.1994, Kok. 1994, s. I-3879, 11 kohta).

28 On selvää, että ilmoitusvelvollisuuden yksityiskohtaisuudella sekä sillä, että se on voimassa sekä lähettävässä jäsenvaltiossa että jäsenvaltiossa, jonne tavarat toimitetaan, rajoitetaan tavaroiden vapaata liikkuvuutta.

29 Kuitenkin asetuksen tavoitteena on sen ensimmäisen perustelukappaleen mukaan sisämarkkinoiden toteuttamisen edistäminen siten, että jäsenvaltioiden välistä tavarakauppaa koskevien tietojen tyydyttävä taso saavutettaisiin menetelmillä, joihin ei liity tarkastuksia sisärajoilla. Lisäksi kolmannesta perustelukappaleesta ilmenee, että monen yhteisön politiikan on voitava perustua tilastoaineistoon, joka tarjoaa mahdollisimman ajankohtaisen, täsmällisen ja yksityiskohtaisen katsauksen sisämarkkinoista.

30 Kuten yhteisöjen tuomioistuin on jo täsmentänyt, tavaroiden vapaan liikkuvuuden esteet voidaan hyväksyä, jos ne ovat välttämättömiä tavaroiden liikkuvuutta yhteisössä koskevien kohtuullisen täydellisten ja täsmällisten tietojen keräämiseksi (ks. mm. asia 159/78, komissio v. Italia, tuomio 25.10.1979, Kok. 1979, s. 3247, 7 kohta).

31 Tavoite, johon asetuksella pyritään, eli sisämarkkinoiden toteuttamisen helpottaminen laatimalla tilastoja jäsenvaltioiden välisestä tavarakaupasta, on perusteltu. Lisäksi asetuksen aiheuttamat rajoittavat vaikutukset ovat asianmukaisia tähän päämäärään verrattuna. On lisäksi tutkittava, ovatko nämä rajoittavat vaikutukset suhteellisuusperiaatteen mukaisia.

32 Tältä osin neuvosto väittää aluksi, että vaara lisäkulujen aiheutumisesta on vähäinen, koska yrityksillä on kaikki tarpeelliset tiedot liiketoimien tekohetkellä. Erilaisista kynnyksistä on säädetty juuri sitä varten, että tietojen toimittamisesta vastuussa olevien edut otettaisiin huomioon. Yrityksillä on vastikkeetta käytössään uudenaikaiset tietojenkäsittelyvälineet, yhteisössä esimerkiksi komission kehittämä tallennusohjelmisto (IDEP/CN8).

33 Yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan silloin, kun ratkaistaan, onko jokin yhteisön toimenpide suhteellisuusperiaatteen mukainen, on tarkastettava, voidaanko siinä mainittujen keinojen avulla saavuttaa tarkoitettu tavoite, sekä se, ylittävätkö keinot sen, mikä on tarpeen tavoitteen saavuttamiseksi (asia C-426/93, Saksa v. neuvosto, tuomio 9.11.1995, Kok. 1995, s. I-3723, 42 kohta).

34 Joskin on totta, että asetuksessa säädetty ilmoitusvelvollisuus koskee erityisesti rajat ylittävää kauppaa ja että sen täyttäminen vaatii aikaa ja siitä aiheutuu kuluja erityisesti pienille ja keskisuurille yrityksille, tästä ei välttämättä seuraa, että nämä rajoittavat vaikutukset eivät olisi oikeassa suhteessa tavoiteltuun päämäärään nähden.

35 Vaikka yrityksillä on velvollisuus ilmoittaa kaikista liiketoimistaan, erilaisista kynnyksistä on säädetty juuri sen takia, että yritysten edut otettaisiin huomioon ja että niille ei aiheutettaisi suhteettomia velvoitteita niihin tuloksiin nähden, joita tilastojen käyttäjät voivat odottaa tilastoilta.

36 Toisaalta on niin, kuten erityisesti neuvosto on todennut, että yhteisöjen toimielimet ovat antaneet vastikkeetta yritysten käyttöön uudenaikaisia tietojenkäsittelyvälineitä, esimerkiksi tallennusohjelmisto IDEP/CN8:n.

37 Kun edellä esitetty otetaan huomioon, asetuksessa säädetty ilmoitusvelvollisuus ei ylitä sitä, mikä on tarpeen tavoitellun päämäärän saavuttamiseksi. Tämä pitää sitäkin paremmin paikkansa, kun otetaan huomioon, että yhteisöjen lainsäätäjällä on harkintavaltaa yhdenmukaistamista koskevan toimivaltansa käyttämisessä, kuten yhteisöjen tuomioistuin on todennut jo monta kertaa (ks. mm. em. asia Meyhui, tuomion 21 kohta).

38 Kansallisen tuomioistuimen esittämien kysymysten toisesta osasta on todettava, että juuri tämän tuomion 33—37 kohdasta käy ilmi, että asetukseen perustuva ilmoitusvelvollisuus on oikeassa suhteessa yleisen edun mukaiseen tavoitteeseen nähden.

39 On siis vastattava, että asetusta tutkittaessa ei ole ilmennyt seikkoja, joiden takia voitaisiin kyseenalaistaa sen pätevyys.

Oikeudenkäyntikulut

40 Yhteisöjen tuomioistuimelle huomautuksensa esittäneille Luxemburgin hallitukselle, Euroopan unionin neuvostolle ja Euroopan yhteisöjen komissiolle aiheutuneita oikeudenkäyntikuluja ei voida määrätä korvattaviksi. Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (kuudes jaosto)

on ratkaissut Tribunal de police de Luxembourgin 2.4.1996 tekemällään päätöksellä esittämät kysymykset seuraavasti:

Jäsenvaltioiden välisen tavarakaupan tilastoista 7 päivänä marraskuuta 1991 annettua neuvoston asetusta (ETY) N:o 3330/91 tutkittaessa ei ole ilmennyt seikkoja, joiden takia voitaisiin kyseenalaistaa sen pätevyys.

Mancini Murray Kapteyn

Julistettiin Luxemburgissa 25 päivänä kesäkuuta 1997.

R. Grass

kirjaaja

G. F. Mancini

kuudennen jaoston puheenjohtaja